

[Indenrigsministeren.]

om, hvilke muligheder der var for, at man kunne få statstilskuddet på 60 pct., de 300 mill. kr., forøget ud over dette tal ved at tilgodese forskellige specialudgifter på sygehusene.

Jeg vil gerne gøre den bekendelse, at jeg ville være mere lydhør, hvis man kom med nye ideer med hensyn til fordelingskriteriet, med hensyn til en bedre fordeling af de penge, der er til rådighed, fremfor under forhandlingerne blot at stille krav om flere penge.

Specielt vil jeg gerne takke det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen, fordi han, så vidt jeg forstod som den eneste, havde fundet ud af, at selv med fastholdelsen af det 60 pct.s tilskud i lovforslaget ligger den væsentlige forbedring i, at tilskuddet beregnes på grundlag af det sidst afsluttede regnskabsår i stedet for som efter den gældende ordning på grundlag af de foregående års lavere udgiftsbeløb. Alene denne fremrykning — det finder jeg anledning til at understrege — betyder, at de 60 pct. vil svare til nærmere 65 pct. i forhold til det, der ydedes under den tidligere gældende ordning; man har da også i år med store udgiftsstigninger været oppe på en dækningsprocent på omkring 70.

Flere ordførere talte om forskellen i sygehusenes situation og den skævhed, der består trods alle forsøg på at fordele statstilskuddet nogenlunde rimeligt og retfærdigt. Jeg vil gerne pege på, at der gennem dette lovforslag gøres forsøg på at skabe lidt mere lighed i denne fordeling. Når man ser på den statistik og de oplysninger, der her gives, og f. eks. sammenligner Københavns kommunes dækningsprocent på knap 40 med amtskommunernes dækningsprocent på lige ved 70, tror jeg de fleste ordførere vil give mig ret i, at man bør være yderst forsigtig med at forhøje tilskudsprocenten yderligere. Når man har en dækningsprocent for amtskommunerne på 69,7, kan ingen være i tvivl om, at for visse sygehuse ligger dækningsprocenten betydeligt højere. Men den fremrykning, der sker ved beregningen af statstilskuddet, vil betyde, at de 500 mill. kr., vi må regne med som tilskudsberettigede udgifter i det kommende år, med 60 pct. dækning vil give et tilskud på 300 mill. kr.,

hvad der betyder en forbedring i forhold til det sidst forløbne år på ca. 30 mill. kr.

Det ærede medlem hr. Poul Nilsson var inde på en omtale af den forventede stigning i sygehusudgifterne i de kommende år. Jeg er ikke i tvivl om, at med den udvikling, vort hospitalsvæsen er inde i, må vi regne med, at også de nærmeste år fremover vil give store udgiftsstigninger. Men jeg henviser til, dels at fremrykningen af beregningsgrundlaget vil betyde en væsentlig fordel under en sådan periode med stigende udgifter, dels at tilskuddet i forhold til indbyggertal bliver fikseret til de 30 kr. pr. sygedag, der svarer omtrent til beløbet for det sidst forløbne år; det vil altså sige, at stigningen fremover i de tilskudsberettigede udgifter må dækkes ved forøgelse af tilskuddet pr. sygedag. Selv om det måske ikke vil betyde så meget for indeværende år, fordi vi netop fikserer på det tal, vi er nået op til, tror jeg, det vil betyde noget for de kommende år med hensyn til en mere rimelig dækningsprocent end den, vi har haft hidtil.

Med henblik på det ærede medlem hr. Poul Nilssons bemærkninger om de stigende sygehusudgifter og de problemer, som både købstæder og amter står over for, tror jeg, det vil være rigtigt, at man både lægger vægt på virkningen af det, der vil ske efter amtsbeskatningens omlægning, og — og ikke mindst — på virkningen af de ændringer, vi her foretager i sygehusloven, før vi påbegynder en dybtgående undersøgelse af den fremtidige udvikling på det område.

Jeg vil også gerne komme med et par enkelte bemærkninger vedrørende det ekstraordinære sygehustilskud til Københavns amt. Dette spørgsmål er blevet diskuteret i det udvalg, der har behandlet amtsskatterne, og der er også til det udvalg blevet fremsendt en redegørelse for dette særlige tilskuds forhistorie. Jeg tror, jeg tør sige her, at der er enighed om, at forudsætningerne for dette tilskud, både som det blev givet tidligere, og som det er blevet givet nu de sidste et eller to år i henhold til sygehusloven, ikke mere er til stede, men jeg går ud fra, at de forhandlinger herom, som faktisk kun blev påbegyndt i det udvalg, og som nærmest vedrørte den sygehuslov, vi her behandler,